

Naslov — Address:
"NOVA DOBA"
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio.
(Tel. Randolph 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION.

Naše geslo v tem letu mora biti: dvajset tisoč članov do konvencije!

Entered As Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under The Act of March 3rd, 1879. — Acceptance for mailing at special rate of postage, provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917, authorized March 18th, 1923.

NO. 20 — STEV. 20

CLEVELAND, OHIO, WEDNESDAY, MAY 16TH 1928 — 16. MAJA 1928

VOLUME IV. — LETNIK IV.

VESTI IZ CLEVELANDA

MAJ, MESEC PETJA ZA CLEVELAND IN OKOLICO

V soboto zvečer 19. maja ponovno nastopi v ameriško-slovenski metropoli s pestrim šopkom najlepših slovenskih pesmi operni pevec g. Anton Šubelj, in sicer to pot v Slovenskem Narodnem Domu v Newburgu. Tisči, ki so ga pred nekaj tedni slišali v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave., še danes ne morejo pozabiti miline naših pesmi, katerih nam je g. Šubelj podal v takih lepotih v popolnosti, kot še nikdo pred njim. Prav tako neizbrisni spomin kot v Clevelandu je pustilo njegovo petje v New Yorku in v Chicagu, kar nam dokazuje odnev v časopisu. Rojaki, ki ljubijo našo pesem, naj ne zamudijo prilike, ki je jim bo nudila 19. maja v Newburgu.

V nedeljo 20. maja zvečer pa priredi koncert v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave., drugi znameniti jugoslovanski operni pevec Mr. Mate Culić-Dragun. Zapel nam bo štiri slovenske in štiri hrvaške pesmi, dve pa v angleščini. Mr. Culić-Dragun je domov operni pevec o čemur smo se clevelandski Slovenci prepričali o priliki njegovega koncerta pred letom dni. Upam je torej, da bo poset njegova koncerta letos tako povajan ali se boljši, kot je bil lani.

Slovenci v sosednjem Barber-tonu pa bodo v nedeljo 20. maja imeli v svoji sredi našega slavnega g. Antona Šubelja. Njegov koncert se bo vršil v dvorani samostojnega društva "Domovina." Zdi se, da po pozivati tamkajšne rojake, naj se udeležijo koncerta, je odveč. Kdor bi lepo slovensko pesem, bo prisel. Kdor bo prišel, bo slišal in se prepričal, da kaj krasnejšega ni na svetu, kot je sladka pesem. Kjerkoli je nastopil g. Šubelj z našo pesmijo, si na mah pridobil srca vseh, in to se bo gotovo tudi v Barber-tonu zgodilo.

Če pojde vse posreči, obišče g. Šubelj proti koncu julija tudi Minnesoto. Ako se to zgodi, bodo imeli delegati 13. konvencije JSKJ in tisočeri drugi rojaki v zeleni Minnesotski priliko slišati slovensko pesem v taki letni in dovršenosti, kot niso prej.

V uredništvu Nove Dobe so pretekli teden oglašili odlični posetniki. Prvi se je oglasil dr. Vinko Šarabon, profesor zemljepisa in zgodovine na Univerzitetu v Ljubljani. V Ameriko je prišel na kratek obisk in se v raznih krajih obdrževal predavanja.

Družni posetnik je bil naš operni pevec g. Anton Šubelj, ki se je za kratek čas vrnil med nas iz Chicaga, kjer si je priselil mnogo prijateljev in občudovalcev s svojim sijajno uspešnim koncertom.

Dalje se je v spremstvu Mrs. Župan in Miss Schneller oglašala v uredništvu Miss Elizabeth Grahek, operna pevka iz New Yorka. Miss Grahek je simpatična ameriška mlada, hčerka znane in ugledne Grahkove družine v Jo-hueti. Z newyorško operno družbo je gostovala v Clevelandu. Po zaključku opernih predstav pa se je nekoliko

TEDENSKI PREGLED

ZDRAVNIŠKI NASVETI (Piše dr. Jos. V. Grahek, vrhovni zdravnik J. S. K. J.)

Država.

Študije prehrane povprečnega Američana so prinesle to vprašanje k pozornosti občinstva v treh ozirih. Prvi je, koliko mi jemo, drugi, kakšno hrano jemo in tretji, v kakšni obliki zavživamo hrano.

Kot je bilo že svoječasno omenjeno, povprečni Američan preveč je, in preveč hrane prikrja, sa več živiljenj, kot vsa druga pretiranja. Ako niste mladi, prelahki in če nimate nagnjenja k tuberkulozi, je najboljše, da jeste kar mogoče malo. Samo toliko bi morali jesti, da se ohranjamo v teži, ki jo za gotovo velikost in starost tozadevna lestvica predpisuje kot primerico. Omenjena lestvica je bila navedena enem prejšnjih člankov.

V kakovosti je naša hrana pomanjkljiva zaradi tega, ker hočemo zavživati preveč finih jedi, preveč delikates. Pšenica in riž sta navadno semleta na način, da je ta hrana oropana svojih vitaminov. Cenejše vrste mesa, dasi niso morda tako okusne kot dražje vrste, so prav tako redilne. Mi bi morali zavživati več zelenjav in več sadja, posebno v sezoni. Zdi se pa, da bolj ljubimo teške prigrizke in neprebavljive sladke testenine kot pajje, kejke in podobno.

Čitatelji se bodo spominjali, da so bili v nekaterih prejšnjih člankih navedeni protidi, skrb in maščobe. Osebe, ki želi dobiti potrebne količine teh hranil, jisti jih mora v pravi meri. Povprečni ljudje jedo preveč mesa. Pri tem zopet velja, da zadostuje, če se zavživa meso le enkrat ali dvakrat na dan, razen je oseba prelahka ali dozvetna za tuberkulozo. Osebe, zaposlene v uradu, bodo mnogo bolj zdrave, ako jeds meso le po dvakrat v tednu. Mnogi ljudje misljijo, da je le rdeče meso škodljivo. V resnici pa ni mnogo razlike med belim in rdečim mesom; eno kot drugo škoduje, ako se ga vživa preveč. To vključuje tudi perutino in ribe. Dober kruh, makaroni, spaghetti in zelenjava, kot riž in grah je dobro nadomestilo za meso, ker daje vse potrebne produkte za gradnjo in vzdrževanje telesa. Mleko in sir sta zelo redilna. Mladini naj se daje mleko pogosto, mnogo sadja in zelenjava. toda le malo mesa.

NA KITAJSKEM so se dogodki tako razvili, da utegne briti do nove velike vojne. V domač civilno vojno, ki se vleče na Kitajskem že precej dolgo, so se v zadnjem času vmesali tudi Japonci s pretvezo, da branijo živiljenje in imetje svojih državljanov. Okupirali so mesto Tsinan in Tsinan-Tsiang-to Železnico. Predno so to dosegli so imeli nekaj krvavih prask z južno kitajsko armado. Velešile se bojijo, da imajo Japanci namen z gotovimi deli Kitajske storiti to, kar so storili z Korejo, katero so pred nekaj leti enostavno anektirali. Posredno ruska vlada motri s paznim očesom početje Japoncev, in nič čudnega ne bi bilo če bi japonsko vmeševanje v kitajsko domačo homatijo privedlo do mednarodnega konflikta, katerega velikosti si za enkrat niti predstavljati ne moremo.

pomudila med svojimi mnogostevilnimi znanci v Clevelandu.

Naj bodo vsem omenjenim potresena pota s cvetjem najlepših uspehov!

Redna mesečna seja zastopnikov društva JSKJ v Velikem Clevelandu se bo vršila v torek 22. maja v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. (staro poslopje, soba št. 4) Odbor pozivlja vse zastopnike, da se zanesljivo udeleži omenjene seje. Posebno so vabljeni zastopniki društva Collinwood Boosters, št. 188, ker baš od omenjenega društva se pričakuje nekaj dobrih pomočnic za prihodnji piknik.

Cunard parobrodna družba je izdala ličib slovensko brošurico, z zemljovidom Jugoslavije in s slikami in opisi najznamenitejših krajev. Brošurica vsebuje tudi poljuden opis in mnogo slik iz Slovenije. Dobri se brezplačno pri Mihaljevic Bros. agenciji na 6201 St. Clair Ave. pa se je nekoliko

Samo 991 članov nam še manjka do števila 20,000 v obeh oddelkih!

ZDRAVNIŠKI NASVETI (Piše dr. Jos. V. Grahek, vrhovni zdravnik J. S. K. J.)

Država.

Uspehi Glasbene Matice iz Ljubljane, ki je v drugi polovici aprila gostovala v Pragi in drugih čeških mestih, so bili triumfalni. Slovenski pevci so bili povsod sijajno in z nepopisnim navdušenjem sprejeti, tako od zastopnikov oblasti in različnih organizacij, kot od splošnega občinstva. Pri koncertu v Pragi so posebno veliko navdušenje izviale Hubadove slovenske narodne pesmi, zlasti koroška "Gorčec izaro," ki se je moralna dva krat ponoviti.

Zastopniki praska mestne občine so se 24. aprila pripeljali iz Beograda in Zagreba v Ljubljano. O prihodu na kolodvor je godba dravske divizije intonirala češko himno "Kje dom je moj," nakar so češke goste pozdravili zastopniki mesta, z župnikom dr. Pucom na čelu, zastopnik velikega župana, zastopnik garnizije in raznih organizacij. V mestu, ki je bilo zavito v zastavo, so češke goste pozdravljale velike množice ljudstva. V mestni zbornici se je nato vršila slavnostna občinska seja, čemur so sledile številne zabave in izleti. Praški gostje so se injenirji zahvaljevali za prekipevajoče izraze bratske ljubezni in ponovno povdarjali, da ljubijo Beograd, ljubijo Zagreb, toda bela Ljubljana jim je najmilejša sestra, Slovenci vedno najdražji izmed vseh slovenskih bratov.

Svoječasno je bilo že omenjeno v tej koloni, da so v Ameriki v navadi tekme krasotice in da se zmagovalke imenujejo po dotični državi ali mestu. Tako imamo Miss California, Miss New York, Miss Miss California, Miss Miami, Miss Chicago, Miss Cleveland itd. Omenjeno je bilo tudi, da so začeli ta ameriški običaj posneti tudi na Slovenskem in da zmagovalke v tekmi krasotice imenujejo po domačih mestih, kot Miss Novo mesto, Miss Domžale, Miss Zagorje itd. Te dni pa sem čital v nekem ljubljanskem listu, da se je zgodila neka novica v "Kobilji bedri" pri Hrastniku. Kar za laše sem se prijel pri misli, kako čudno se bo glasilo če tudi v Kobilji bedri izvolijo kraljico krasotice!

Dne 22. aprila so se vršile na Koroškem občinske volitve, pri katerih so Slovenci povsod na predovali. Skupno so od lanskih deželnozborskih volitev na predovali koroški Slovenci z 634 glasov in za 25 občinskih odbornikov. Skupno so dobili Sloveni 256 občinskih odbornikov. Absolutno večino imajo koroški Slovenci v občinah: Pilča vas (Luttmansdorf), Zgornja Vesela, Sele, Loga vas, Bistrica pri Piberku, Blato, Žvabek in Globasnica.

V bližini Konjica v Bosni sta pred nedavnim spraševalci posetnik Hasan Hajduk in večletni njegov poslovodja Bibo Nužić, ko sta bila na posestvu za-

poslena pri napravi neke ograje. Hasan, star 60 let, je poslovodji ponovno obečal, da mu bo smrtni prepusti svoje posestvo. Nedavno pa se je Hasan oženil in ni hotel ničesar več slišati o prepuštvju posestva. V prerekanju se je Bibo tako razsrdil, da je svojemu gospodarju s silnim zamahom s sekiro odsekal glavo. Bibo se je nato sam prijavil orožnikom.

Direkcija jugoslovenskih državnih železnic je sprejela ponudbo seljaka Vojislava Markovića iz smederevske okolice za od kup njegovega izuma, s katerim se onemogoča trčenje vlačkov na odprtih progah. Aparat je treba še nekoliko spopolnit, kar se bo izvršilo tekom meseca dni nakar se bodo vršili poskusi na železnicah.

Po vesteh iz Budimpešte je Zvezda lužiško-srbske sokolstva sklenila, da se letosnega pokrajinškega sokolskega zleta v Skoplju udeleži močna delegacija lužiško-srbskega sokolstva. Med tamkajšnjimi Sokoli vladajo veliko zanimanje za skopljanski zlet. In tako bodo na zletu v Skoplju zastopana vsa slovenska pleme.

GLASOVI Z RODNE GRUDE

VSAK PO SVOJE

V Romuniji so se pojavili takci odločni znaki notranje revolucije, da je vsa dežela obdana z najstrožjo cenzuro. Na Kitajskem divja civilna vojna, in Japonska je pričela "posredovati" z ognjem in mečem. V Bolgariji in Grčiji je razsajal silen potres. V Chicagu je župan Thompson napovedal generalno čiščenje. V Clevelandu se vrši mednarodna mirovna konferenca. Amerika se pripravlja na predsedniške volitve. Pa še nekateri ljudje tožijo, da je dolgočasno na svetu!

Operni pevec Anton Šubelj se je vrnil iz Chicaga v Cleveland zdrav in nepoškodovan. Vendar ne dežujejo bombe in kroglice strojnih pušk v Chicagu tako na gosto, kakor smo mislili. Privoščimo torej "Vetrovnemu mestu" včas tudi kakšno dobro besedo.

Svoječasno je bilo že omenjeno v tej koloni, da so v Ameriki v navadi tekme krasotice in da se zmagovalke imenujejo po dotični državi ali mestu. Tako imamo Miss California, Miss New York, Miss Miss California, Miss Miami, Miss Chicago, Miss Cleveland itd. Omenjeno je bilo tudi, da so začeli ta ameriški običaj posneti tudi na Slovenskem in da zmagovalke v tekmi krasotice imenujejo po domačih mestih, kot Miss Novo mesto, Miss Domžale, Miss Zagorje itd. Te dni pa sem čital v nekem ljubljanskem listu, da se je zgodila neka novica v "Kobilji bedri" pri Hrastniku. Kar za laše sem se prijel pri misli, kako čudno se bo glasilo če tudi v Kobilji bedri izvolijo kraljico krasotice!

Na čikaški bojni fronti je podpisano začasno premirje. Nekateri sodijo, da je to posledica rezultata primarnih volitev, drugi pa menijo, da je hrabrim vojnikom zmanjkalo bomb. V primeroma kratki ofenzivi so jih porabili 67. V tovarnah muničije baje zopet delajo s polno paro.

Rolls-Royce avtomobilski družbi naznana, da bo za leto 1948 izdelala posebno fine vrste avtomobile. Mene ta reč ne zanima dosti, ker bom vesel, če si do takrat prihranim za skromnega Forda.

Tudi umetniki znajo včas biti hvaležni. V listih sem čital, da je neki slovečki skladatelj v Hollywoodu priredil sijajno gostijo bivšim svojim trem ženam, ki so ga pustile, in si poiskale druge žrtve.

V nekem ljubljanskem dnevniku sem čital te dni sledče poročilo: "Vladimir Fazan je imenovan za referenta za ureditev hudournikov pri velikem županu v Ljubljani." Kdo bi si bil mislil, da razsajajo hudourniki okoli ljubljanskega velikega župana. In kdo bi si bil mislil, da se znajo tamkajšni uredniki takratne županije izražati — prav kot mi včasi!

V državi New York se je poročil znanstvenik, ki govori 12 jezikov, z neko lady, ki jih govori samo šest. Kljub temu pa je čisto gotovo, da bo žena imela pri vsaki priliki zadnjo besedovo.

A. J. T.

RAZPRAVE O PRAVILIH

Sharon, Pa.

Društvo Sloga št. 174 JSKJ je na majniški seji vzel v predstavu pravila. Kar se tiče imena, se ni nič definitivnega ukrepanja, pač pa se je zaključilo, da se pozove vse člane našega društva, da se udeležijo seje meseca junija. Takrat se bo ukrenilo glede sprememb ali sedanjega imena JSKJ. Časiti in beži, konvencija je pred vratmi, zato je čas, da se pripravi vse potrebno ter se izroči delegatu, ki nas bo zastopal.

Društvo Sloga je sprejelo sledete sprememb na seji dne 6. maja:

Člen 4. Glavni izvrševalni in porotni odbor. 1. točka: poleg uradnikov se naj doda še drugi podpredsednik in pomočni tajnik. Blagajnik neizplačanih posmrtnih naj odpade; to delo naj prevzame blagajnik.

Člen 5. Pravice in dolžnosti glavnih odbornikov v splošnem. Besedilo na koncu naj se črta, namesto da sime v slučaju potrebe glavni urad najeti stalnega odvetnika. Tega ni potreba. Stalni odvetniki stanejo denarja. Jednota pa nima prav veliko stnosti pri sediščih, zato je boljše, da se ga najame samo, kadar je potreba.

Člen 6. Letne in polletne seje glavnega odbora in revizije, da knjig se lahko udeleže vse domovine, tukaj ne more biti nobenega osebnega prijateljsva, ker se vidijo prvi in morda tudi zadnji. Zato vemo, da bodo delali nepristransko.

Člen 15. Letne in polletne seje glavnega odbora in revizije, da se izvede vse domovine, tukaj ne more biti vse domovine, tukaj ne more biti nobenega osebnega prijateljsva, ker se vidijo prvi in morda tudi zadnji. Zato

"Nova Doba"

GLASILLO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovenske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Cene oglasov po dogovoru

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50, za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$0.72 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

Volume IV. NO. 20

83

MAJSKE MISLI

Cisto posebne so majske misli. Dočim se zimske misli vlačijo kot megla pri tleh, in če za hip polete v višave, se kmalu obupane in prezeble vrnejo nazaj v nižine, pa so majske misli vse druge vrste. Jasne so kot solnčni žarek, pestre kot cvetoča pojana, drzne in lahlkokrile kot podnebne ptice. V sinje daljine plavajo, v nebom in zemljo se bratijo, in vračajo se domov vse prepojene z veseljem in najlepšimi nadami. Pa nam te misli izjasnijo mrka čela, privabijo rudečico na obraz in razzarijo iskre v očeh. V srcih zabrste smele nade, po žilah se pretaka nova moč, skrbi vsakdanjega življenga niso nič več tako svinčeno teške, tako strahotno črne. Čari božanskega maja vplivajo na nas krepilno in blažilno, pripravljajo v zdravem telesu pravo bivališče za zdravo dušo.

Srkajmo torej krasote, katere nam siplje mlađi maj, kardarkoli in kjerkoli moremo. Navžijmo se solnčnega sija in svežega zraka, kar smo tako pogrešali dolge zimske mesece. Izboljšajmo in okreplimo si naše zdravje, ki je največje bogastvo, katerega nam je dala narava. Morda nas naši vsakdanji opravki večino dneva odtegnejo krepilnim vplivom mlade narave, in zato je toliko bolj potrebno, da izrabimo vsako prostro urico, ki nam je na razpolago, da vjame kar največ zdravja, ki plava v duhetečem pomladnem zraku, v zlatem solnčnem siju. Pri tem ne pozabimo, da naravne krasote vplivajo blagodejno tudi na naše duševno razpoloženje. V srcu, ki je pristopno lepotam narave, ne more biti prostora za zločinske načrte, za sovraštvo, sebičnost, hinavščino in zagrizenost. Človek, ki je sam dober, ne sodi slabu o drugih, ako nima zato dovoljnih vzrokov. Dobra misel, dobro mnenje v srcu enega navadno najdenak odmev v dušah tistih, s katerimi pride v dotik, in tako se širi dobrota in iskreno prijateljstvo, kot da je nalezeno. Svet, oziroma družba, ki nas obdaja, je v marsikatem oziru taka, kot jo napravimo sami.

V lepih majskeh dneh, ko vsa narava drhti življenga, je največ vzroka za ustvarjajoči optimizem. Saj vse v naravi dela, brsti in raste s tako samozavestjo, kot da ne more biti nikdar več zime. Pomlad je tu, vse kar je živo sili navzgor, sili k solncu, ne oziraje se na zapreke.

Vsi vemo, da je naša J. S. K. Jednota zdrava in polna življenga. Od nas pa je odvisno, da v teh čudovitih majskeh dneh pokaže rast, ki se more pričakovati od nje. Pomlad je simbol mladosti, zato bi bilo primerno, da baš ta čas posvetimo posebno pozornost naši mladini, ki je pomlad v pomladu. Poskusimo ustanavljati mladinska, to je ameriško poslujoča društva v krajih, kjer so prilike za to. Kjer to ni mogoče, pa vsaj privabimo mladino v že obstoječa društva. Pri tem ji lahko damo zagotovo, da ji bo bodoča konvencija dala ugodnosti, potom katerih bo mogla postati bolj aktívna v organizaciji. Vsi se zanašamo, da bo delegacija bodoče konvencije razumela potrebe časa. Mladino moramo pridobiti, moramo jo obdržati, kajti od nje je odvisno vse, kakor so od ugodne ali neugodne pomladni odvisni sadeži poletja in jeseni.

Zelo važno je tudi, da ne pozabimo na naš mladinski oddelok. Mladinski oddelok je za našo organizacijo, kar je za vrnjanja greda, v kateri goji mlade rastlinice, da jih pozneje presadi na vrt in polje. In koliko je še tu hvaličnega dela! V enem samem mesecu zamoremo vpisati dva do tri tisoč otrok v mladinski oddelok, samo če bi se hoteli le malo zanimati. In zakaj si ne bi izbrali mesec maj, ki je simbol mladosti, za kampanjski mesec mladine!

DOBA PIKNIKOV

Z nastopom lepih pomladnih dni se je pričela doba piknikov. Skoro vsako društvo priredi spomladni ali poleti vsaj en piknik, nekatera društva pa še po več. Naša društva prirejajo piknike včasi le bolj radi razvedrila, včasi zato, da dobe kakšen denar za društveno blagajno, največkrat pa iz obetih vzrokov. Nekoliko zabave v prosti naravi se po dolgi zimski puščobi prileže vsakemu... O prilikli tako zabave je tudi skoro vsakdo pripravljen početi nekoliko globeje v žep. Saj ni vsak dan piknik.

Društvenom, ki prirejajo piknike, bi bilo priporočati, da se pri takih prilikah po možnosti spomnijo sobratov, ki so prizadeti vsled premogarske stavke. Stavkati nad eno leto in z borno podporo vzdrževati morda številno družino, ni piknik. Če družega ne moremo storiti zanje, omogočimo jim vsaj plačevanje njihovih društvenih asesmentov, in jih s tem obdržimo v organizaciji. Vsi tozadenvni prispevki naj se pošljajo na glavni urad J. S. K. Jednote.

DOPISI.

Pittsburgh, Pa.

Članstvo društva Sv. Štefana št. 26 JSKJ je vladivo naprošeno, da se vdeleži polnoštevilno redne društvene seje, ki se vrši tretjo nedeljo v tem mesecu ali dn. 20. maja ob drugi uri popoldne.

Na tej seji bomo pričeli razpravljati glede pravil in drugih važnih problemov, katere bo imela rešiti prihodnja konvencija naše jednote. Naprošeni so priti na sejo posebno tisti, ki vidijo v sedajnih pravilih kako pomanjkljivost in želijo, da se isto odpravi ali pa izpopolni. Sedaj je čas za take razprave in kdor ima kak dober predlog naj ne zamudi priti na sejo in ga tam predložiti. V Novi Dobi je lahko razvidno, kako pridno razpravljajo o raznih vprašanjih članov pri drugih društvih, torej je tudi naša dolžnost, da posvetimo kolikor mogoče več časa in pozornosti vsem, rečem, ki pridejo na prihodnjem glavnem zborovanju v poštev. Imeli bodoče še tri seje pred konvencijo in na vseh treh se bodo razpravljalo o pravilih, zato je dolžnost članstva, da se udeleži polnoštevilno. Vsak naj prinese kakšen dober nasvet k točkam pravil, o katerih bomo razpravljali. Na podlagi tega bomo mogli potem dati navodila delegatom, ki nas bosta zastopala na konvenciji. Na bočni konvenciji se bo Jednoti začrta pot poslovanja za nadaljnja štiri leta, in od tega je mnogo odvisno, kako bo organizacija napredovala v bodoče. Pognati moramo k temu napredku vsi članji.

Po seji omenjenega dne vršilo se bo tudi neuradno glasovanje glede sedajnega imena naše organizacije. Priporočljivo je, da pridejo na sejo vsi tisti člani, ki želijo obdržati sedajno ime in tudi tisti, ki želijo, da se ga izpremeni. Treba je ugotoviti, kak je sentiment našega članstva, kajti to bo veliko koristilo prihodnji konvenciji.

Obenem apeliram na vse naše člane, da se potrudijo dobiti še kaj novih. Sobrat John Balkovec, eden izmed naših delegatov, je pri zadnjih dveh sejah pokazal, kaj vse se da napraviti, če ima človek dobro voljo. Pripravljal je v društvo nad 20 članov za odrasli oddelek, kar je prav gotovo rekord za posamezno osebo. Če bi se sleherni izmed nas ravnal po njegovem vzgledu, bi ne imeli nobenih potežkoč dosegli števila dvajsetih tisoč članov do prihodnje konvencije. Z bratskim pozdravom,

Anton Zbašnik, predsednik društva Sv. Štefana št. 26.

Sharon, Pa.

Članom društva Sloga, št. 174 JSKJ naznanjam, da je bilo na redni seji 6. maja ponovno potrjeno, da vsi tisti člani in članice, ki se niso udeležili vsejice 28. aprila, plačajo po en dolgar v društveno blagajno. Upam, da bodo vsi prizadeti vpoštevali ta sklep, ker imamo od društva vsi enake koristi in smo dolžni vsi po nekaj prispevati. Sicer jih je le malo, ki se niso še odzvali, a te prosim, da se ne jeza na tajnika, ker jaz sem samo služabnik vaš in moram vpoštevati društvene sklepe.

Dalje je bilo sklenjeno, da se obvesti člane potom uradnega glasila, da se prihodnjih dveh sej, to je 3. junija in 1. julija, zanesljivo udeleže. Ti dve seji bosta velikega pomena. Cenjeni bratje in sestre, vpoštevajte glas vaših društvenih uradnikov in sklep vašega društva in pridite do dobrimi nasveti na dan. Le na ta način bomo mogli dati dobra navodila delegatu, ki nas bo zastopal na konvenciji. Po toči zvoniti je prepozno. Torej zbudite se, bratje in sestre, in žrtvujte nekaj v korist društva in dične J. S. K. Jednote. Letos obhaja 30-letnico ujetega rojstva. Mnogim je v tem času obrisala solze, zato je pravilno, da branimo ujeno čast in jo po možnosti obvarujemo prevelikih stroškov. Ako se bomo podali v velike izdatke, plačali jih bomo vši člani. Torej, ne pustite se preveč prosi, ampak udeležite se omenjenih sej polnošte-

vilno.

Vse tiste člane, ki pošljajo svoje mesečne asesmente po pošti, ali po drugih osebah, prosim, da priložijo za vsakega odraslega člana po en dollar, ker sicer ne bom vzel asesmenta. Če pa kateri ne more plačati, naj pride na sejo. Tak je sklep zadnje seje. Obveščam vse člane, da ne bom več hodil po hišah pobirat asesment, ker to ni moja dolžnost. Zapomnite si, da je 25. dan v mesecu zadnji dan za plačanje asesmenta. Kdor ne plača do tega dne, se sam suspendira. Upam, da se to nobenemu ne zgodi! — Torej na svidenje 3. junija!

Z bratskim pozdravom

Anton Židanšek, tajnik dr. št. 174 JSKJ.

Cleveland, O.

Tem potom pozivljam člane društva sv. Janeza Krstnika, št. 37 JSKJ, da se polnoštevilno udeleži prihodnje seje, ki se bo vršila v S. N. Domu 20. maja pooldne. Na omenjeni seji se bo razpravljalo o pravilih, zato je dolžnost članstva, da se udeleži polnoštevilno. Vsak naj prinese kakšen dober nasvet k točkam pravil, o katerih bomo razpravljali. Na podlagi tega bomo mogli potem dati navodila delegatom, ki nas bosta zastopala na konvenciji. Na bočni konvenciji se bo Jednoti začrta pot poslovanja za nadaljnja štiri leta, in od tega je mnogo odvisno, kako bo organizacija napredovala v bodoče. Pognati moramo k temu napredku vsi članji.

Ne pozabimo dalje, da je komaj še dva meseca do konvencije, ob času katere želimo dobiti še stivilo 20,000 članov v obeh oddelkih. Naša dolžnost bi morala biti, da pripravljemo pod zastavo JSKJ vsaki vsaj po enega novega člana; če kdo pridobi dva, bo pa toliko boljše. Tisti izgovor, da je nemogoče dobiti novih članov, se mi zdi kot izgovor, da ni mogoče krogloje zakotati navzdol po bregu. V taki veliki slovenski naselbini kot je Cleveland, bi, če bi se res zavzeli, dobili lahko v dveh mesecih toliko novih članov, da bi mi sami izpolnili število, ki nam še manjka do dvajset tisoč. Vsak ima kakšnega prijatelja in mnogo teh še ni pri nobenem društvu. Tudi pri našem društvu se zadnje čase raznašajo neke govorice, ki niso v korist društva in Jednote. Brez sloge ne more biti napredka in vse društvene zadeve naj bi se reševali na društvenih sejih in nikjer drugje. Torej vabim člane in članice, da se polnoštevilno udeležijo redne seje, ki se bo vršila 20. maja v navadnih prostorih. Z bratskim pozdravom

Andro Spolar, predsednik dr. Žvon, št. 70 JSKJ.

Chicago, Ill.

Precej zanimivo mesto je Chicago; če je kje kakšen "špas," pridejo ga odigrat semkaj. Tako smo baš te dni imeli priliko videti tri letalce, ki so prileteli iz starega kraja. Bila sta dva Nemci in en Irc. Iz tega se vidi, da Nemci brez Ircev ne morejo nič napraviti.

Tudi Slovencev nas je toliko, da bi se lahko kateri včasi spustil v zrak, toda mi smo bolj mirnega značaja. Samo vsaka štiri leta, ko se bliža konvencija se malo razburimo. Takrat bi radi vši šli na konvencijo. Zavedati pa bi se moral, da brez članov ni društvo, da brez društva ne bi bilo Jednote, in da brez Jednote ne bi bilo konvencije. Nismo še zapopadli sistema ameriških politikov, ker ti obetajo zlate gore volilec že pred volitvami, potem pa seveda radi na vse to pozabijo. Tako se tudi pri slovenskih društvih včasi pripetijo kakšni "špasi" in neredi. Tudi pri našem društvu se zadnje čase raznašajo neke govorice, ki niso v korist društva in Jednote. Brez sloge ne more biti napredka in vse društvene zadeve naj bi se reševali na društvenih sejih in nikjer drugje. Torej vabim člane in članice, da se polnoštevilno udeležijo redne seje, ki se bo vršila 20. maja v navadnih prostorih. Za bratskim pozdravom

Frank Percich, tajnik.

Cleveland, O.

Redna mesečna seja zastopnikov društva J. S. K. Jednote v Velikem Clevelandu se bo vršila v tork 22. maja o polu osmih zvečer v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave. (Staro poslopje, soba št. 4).

Vsi zastopniki so vabljeni, da se seje gotovo udeležijo redne seje, ki se bo vršila 20. maja v navadnih prostorih. Za bratskim pozdravom

Frank Kačar, tajnik.

Detroit, Mich.

Na redni seji društva Triglav, št. 144 JSKJ dne 6. maja smo vzel vpoštev priporočilo našega glavnega predsednika, ki apelira na članstvo, da naj na svojih rednih sejih neoficijelno glasuje, da li je za izpremembo imena ali ne. Na ta način bomo najbolj gotovo iznashišli mišljenje članstva. Imeli smo v mislih tudi one člane, ki niso bili na omenjeni seji navzoči, in ker se more o tem glasovati le na eni seji, oziroma po seji, smo vso zadevo odložili na prihodnjo sejo, ki se bo vršila 3. junija. Vabim torej člane našega društva, da se polnoštevilno udeležijo seje 3. junija in po dotedni seji volijo, da li so za izpremembo imena ali so proti. Vsak naj voli po svojem najboljšem mnenju in prepričanju. To je najboljši način, da se izvede sentimenat članstva, kar bo bodoča konvencija gotovo vpoštevala.

To je zelo pomembna zadeva in če po rešimo potom tega glasovanja, bomo prihranili veliko časa in stroškov konvencije, ob enem bo pa na ta način najbolj ustreženo na vse strani.

Torej, da ne bo nobenega pregovarjanja pozneje, vsi člani naj pridejo na sejo 3. junija in po seji oddajo svoje glasove za izpremembo jednotnega imena ali pa proti, kadar kateri misli. Začetek seje bo ob deseti uri dopoldne. Pridite vse, ker to bo gotovo nekaj lepega, če se enkrat vsi svidemo na društveni seji.

Z bratskim pozdravom

Anton Kastigar, tajnik.

Barberton, O.

Ponovno prosim za nekajliko prostora za priobčitev imen, ki so posredovali, ki so prispevali za skupine, ki so se skupaj izpadla. Prinesla je čistega dobička nad \$400. Hvala vsem, ki so k lepemu uspehu prispevali in prihodili za drugo, novo društveno zastavo. Kateremu pa ni mogoče priti na sejo, je naprošen, da vrne knjižico in odda denar društvenemu tajniku najkasneje do 20. maja. Prosim člane, da to ne samo čitalo, ampak tudi vpoštevajo.

Z bratskim pozdravom

Anton Kastigar, tajnik.

Barberton, O.

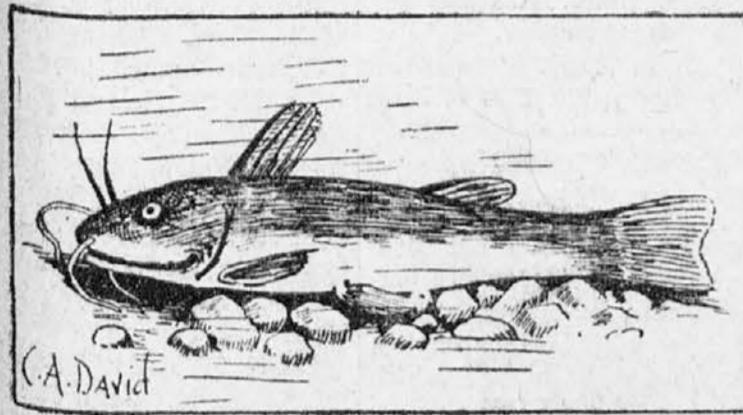
Ponovno prosim za nekajliko prostora za priobčitev imen, ki so posredovali, ki so prispevali za skupine, ki so se skupaj izpadla

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

THE CATFISH

Any boy who has ever hung one of these slimy, slippery fellows, and tried to get the hook out without getting stung, finds out that he is fully as able to take care of himself out of the water as in. A bee sting is bad enough, but a catfish is worse, and then a bee is satisfied to sting you on any old place, but the catfish deliberately searches your anatomy for the very tenderest place, usually under a finger nail, to inject his poison.

I do not know how he got the name of catfish, unless it was because he has whiskers, and that he seems to have more than the proverbial nine lives. He does not wear scales as most fish do, but has about the slickest skin there is, and feels as if he had just been greased all over; and the harder you try to hold him by squeezing, the easier he slips through your hand—and if you

are not careful, he will leave a sting to remember him by.

He does not do things in a half-hearted way, and when he swallows the bait, he swallows the sinkers as well, and as much of the line as he can reach. And it goes down so far that a surgical operation is often necessary to extricate, and when you do get the hook out, you will find that the bait is gone, but his tonsils and adenoids are in its place. It has always seemed to me that the catfish has something very near akin to a sense of humor,

and while fingering around in his throat for the hook, he will look up at you with a merry twinkle of the yes, while the corners of his mouth turn up in a way that broadens into a grin. In fact, if you have to use a knife in following the line into the innermost recesses of his being, he will look at you in a way that says: "It's your tackle, and you have a perfect right to get it if you can, and I want you to know that I have no hard feelings in the matter—and would help you if I could!"

Once off the hook and on the string, he gives a feeble flap or two, and seems to resign

PIKNIK

Cib, cib, ciba
se po vrtu ziba
in za drobo piše
sladko zrno išče.

Ko ga pa ne najde,
k mami v hišo zajde:
"Mama, kok, kok, kok
lačen je otrok!"

Mama zrn natrese,
pišček jih naje se —
Ciba kokodajca:
"Bom vrnila jajca!"

(Janko Samec).

POMLAD

Zlate cvetke solnce šteje,
Z vetrom šel je hlad,
In prek gricov se nam smeje
Dražestna pomlad.

(A.J.T.)

THE PARTY

Emily Barbara Brown is six years old today
That is why six little friends are coming into play,
They're all dressed up in their very best and each one has a smile

And each one courtseys as she comes in her nicest party style.
There are games to play and songs to sing, and dancing hand in hand

Around the parlor floor to a phonographic band.
Then mother calls the march is formed into the dining-room,
Where candles send their shining rays through the twilight gloom.

The cake is cut, the ice cream served, the bon bons pulled and snapped,

Each little guest her favors has, each little head is capped.
And now it's time to hurry home, the party hour is o'er
And each one says a sweet Good-bye when passing through the door.

MAY DAY

BY GRACE TURNER,

Staff Associate of the American Child Health Association.

In through the windows May is breaking
Out of their sleep the children waking;
They will be quick to follow the light
Over the hills and out of sight.

Some say that fairies, with hair like silk,
Come begging of mortals a bowl of milk;
Some say that you must not let them in
Lest tears and trouble should somehow begin.

But I, if I saw a fairy today
Swinging on grasses along the way,
Should feel that he surely must be good
And I'd stop to speak to him if I could.

I'd heap up a big bowl full to the brim
And Oh most courteously offer him
Then, "Will you excuse me?" I would plead,
"For swift to the meadow I must speed."

"We're winding a daisy chain, you see,
"And down in the meadow they wait for me.
"We're singing a song the May to greet
"And I want to sing, for the song is sweet."

"We're singing of children who love to go
"Where breezes laugh and play and blow;
"Where clover blooms in the pasture land
"And milch-cows in the tree-shade stand.

"We sing of plows that cleave the earth
"And of the seeds that bring to birth
"All things that make us grow and live
"All things that strength to bodies give.

"We sing of sleep at set of sun
"For beasts, birds, children, everyone;
"We sing of happiness that lies
"In human hearts and heaven's skies."

As I go skipping down the lane
I'll look for fairies all in vain;
But I shall dance and sing today
To great the children's First of May.

PIMENTO SANDWICH FILLING

For the picnic basket or the
May picnic in one's own back
yard you will like this sandwich.

Grind together 3 pimentoes,
3 ounces of cheese, 3 hard
boiled eggs.

Add 1 tablespoon melted butter,
1 teaspoon salt, Mayonnaise
enough to make creamy
for spreading.

Chill and then spread on thin
slices of bread that is 24 hours
old.

A crisp leaf of lettuce laid in
with each sandwich is always
a pleasant addition. With this
filling it is not necessary to
spread the bread with butter.

TAM GORI . . .

Tam gori na gori
pri svetem Mohori
sem tekel, sem padel,
sem štrukelj popadel,
ga v maslo pomočil,
po grlu potocil,
je rekel: štrbunk!

(Narodna).

BUD'S EQUAL

It was time for the tennis season to begin, and I was down on the courts all alone, swinging my racquet as though I'd like to have somebody to play with. I couldn't bring anybody with me, because I was a new fellow in town and didn't know even who the fellows were who passed me on the way to school. I had just swung at a ball, intending to hit it straight up into the air, but the ball hit on the wood of the racquet and went at a crazy angle over into a pile of dry leaves. Just then a boy about my own age turned the corner and saw me.

It's al right to make a serious tennis mistake like that when you're alone, but when anybody sees you, it's different. "It must be the racket", I said, laughing.

It was my turn to serve. So I put a good one over and there ran up to the net so I would be in a good position to return Bud's play. It was lucky I did. He caught my serve on the bounce and drove it clean over the net heading for a spot in the back court that I would never have reached had I

"Well," admitted Bud, with a grin. "I've just got back from California myself, and I've been playing all winter just like you have."

"That accounts for the peachy serve you've got," I told him.

"And your back-hand!" he replied. "I'll have to get you to show me how it's done."

And so we played again. This time Bud wasn't so eager to win, but he won just the same. Then I won, and after that he won. We've been alternating that way ever since, and nobody knows yet who is the better player. Other people may worry about it, but not Bud and I. We're the best of friends. That's all we care about.

"C'mon," I pleaded. "Your playing isn't so bad, seeing it's the first game of the season."

At about this time, something happened to Bud. We wouldn't have been friends unless it had. He came up to the net, and, with a different look in his eyes, he held out his hand and said:

"Your playing isn't so bad either. I'm sorry I acted so mean."

"That's all right," I said. "But don't feel so badly about being beaten. This might be your first game this year, but it isn't mine. I've been in Florida all winter and not a day went by that didn't see me down on the tennis courts."

JURE

Jure s Podgorje
je pisane vole
na sejmi prodal,
pa muco je vpregel,
da z nju bi oral.

A muca ni znala
kako bi oral.
Brž Jureta vpraša:
"Ti, Jure, pokaži,
kak' vol se obnaša!"

In muca odveže,
sam Jure se vpreže,
da muci pokaže,
kak naj gre pred plugom,
da vlekla bo laže.

Pa muca je zvita:
že v grmu hihita
se, figo mu kaže:
"Hej, Jure, le vleci,
se pač ti primaže!"

Denarce dobil si,
denarce zapil si,
pozabil skrb, brigo,
zato pa kar orji,
kar orji zdaj — s figo!"

(Slavko Savinšek).

IZGUBLJENO SEME
Veter piha,
burno vzdih,
veter niha
vso ravan.
Seme znaša,
nič ne vpraša,
je li vaša
širna plan.
Zrnje v špranje
in kotanje:
to sejanje
je vetrov.

Slo zgubljeno,
potepeno
zrno kleno
je domov.

V temi dolci
vse okoli
svoje išče
pa zaman.

Tiho plaka,
solnca čaka,
da ga zvabi
v beli dan.

Polje giblje,
cvet se zibilje,
klas vpogiblje

se do tal,
pa vprašuje,
da-li čuje,

ali zrnec
je zaspal . . .

(Vida Kumse.)

Bud—I found out later what his name was—looked at me hard. He has told me since that he really liked my looks, but that he was disgusted because I tried to make excuses. Anybody was liable to hit the wood. Moreover, I made it worse by saying something else.

"It's pretty hard to hit a ball straight up into the air. Did you ever try it?"

"Nice work," I called out.
"Not so bad," he admitted.

Nor was that all he admitted.

We batted the ball back and forth for about five minutes,

each one of us trying out what the other could do. Bud said

later that he saw I was a good player, but instead of being glad about it, like he is now, he got mad. As for me, I could see right away that Bud didn't

win last year's championship on his looks. He had a good serve, and he knew lots of speedy strokes that were sure point-getters. After about ten minutes of practice, Bud blurted out:

"Well, I guess the only way I can convince you is to play you a set and beat you."

"Sure thing," I agreed.

So we started in just as we were before, only this time we kept a score. Bud must have expected to win, because I could see he didn't like me winning the first three games straight. Then he began to play hard. That changed the score a little, and once it looked as though he would win the set, but a lucky break in the last game gave me the advantage and I won, six to four.

"Don't bother," I said, a little sarcastic, I guess. "Maybe I won't return them just right and you'll lose your strokes."

"I don't believe I'd care to," answered Bud.

The way he said it got me mad.

"What's the matter—fraid?"

"I guess not, I was tennis champion here last summer and I have to be careful who I play with. These early games ruin a fellow's style, unless he gets an exceptionally good partner."

"That's right," I said, getting a little sense by this time.

"But I'll bat a few over with you, if you want. The practice will do me good."

"I don't believe I will," he said. "I'm not in such good form today."

He began the play. His first

serve was an easy one, as

form today."

MLADINSKI DOPISI

Contributions from our Junior Members

MLADINSKI DOPIS

Imperial, Pa.

Tukaj se vedno stavkamo in tih in mirno čakamo, kaj še pride nad nas. Teški so časi posebno za naše starše, ki morajo skrbeti za družine, pa si ne morejo nič pomagati. Tukaj so pričeli delati novo cesto, ali Slovenci nimajo sreče, da bi dobili delo. Domačini pa Irci in Angleži so povsod prvi. Naši ljudje so večinoma vse brez dela.

Nam otrokom zdaj veselje delajo stotere ptičice, ki prepevajo, da se razlega čez hribe in doline. Z lepimi cvetkami so okrašeni travniki in poljane. Le škoda, da mladost hitro mine in se cvetje hitro osuje preč. Ko solnce za goro zaide, mladost in cvetja ni več.

Nedelja 13. maja je bila posvečena našim dragim mamicam. Tako je prav, da se spomimo nanje, če jih še imamo žive, ali če že počivajo v hladni gomili. Najlepše in najdražje, kar imamo otroci, so naše mamicce. Kdo drugi toliko pretrpi, če je otrok bolan, kot mati, ki mu streže in na svojih trudnih rokah nosi noč in dan. Ne da si počitka, njenko oko vedno čuje, vse rada pretrpi iz ljubezni do otrok. Zato mi, ki smo tako srečni, da imamo naše mamice žive, jih na Materini dan obdržemo s cvetlicami. Najlepši dar materi pa je dar otroške ljubezni do nje; s tem jih osrečujmo, dokler jih imamo.

Končajoč voščim mladim bratom in sestram vesele šolske počitnice in pozdravljam vse čitatelje Nove Dobe.

Amalija Zupancic (15 let), društvo št. 29 JSKJ.

Lorain, O.

Once upon a time a crow with a piece of cheese in her beak, was sitting in a tree! A fox saw her and thought, how good that cheese looks. So he walked up to the foot of the tree and called out, "Good morning, Madam 'Crow'! How beautiful your feathers are! I am sure that you have a fine voice too. Will you not sing a song for me?" The crow was so pleased at this praise that she began to "caw." But the moment she opened her mouth to sing the cheese fell to the ground. "You need not sing any more, Madam crow," asked the fox, snapping up the cheese. "All I wanted was the cheese." "How foolish I was to let him flatter me!" said the crow.

Agnes Jancar (Age 10), Lodge No. 6 J. S. K. J.

CVETOČI MAJ — PREKRASNI MAJ

Kako si lep, prekrasni maj, Oj budi nam pozdravljen. Že tukaj nam ustvarjaš raj, Starim in mladim si priljubljen.

Zopet smo dočakali najlepši mesec v letu, to je mesec maj. Že od nekdaj nam nudi največ krasote in je tako nam vsem v veselje in zabavo. Kakor je že od narave najlepši, ima pa tudi dosti pomembnih praznikov, ktere praznujemo z nekim skrivenim veseljem v naših srčih.

Najlepši praznik je "Prvi maj," ktereč bi morali praznovati delavci celega sveta. Vprasanje pa stoji pred nami, kdaj bomo dočakali res tisti "Prvi maj," ki ga bodo delavci po celem svetu obhajali v veselju in zadovoljnosti.

Drugi je "Materni dan," ki ga obhajamo drugo nedeljo v mesecu. Tudi ta je velikega pomena, bodisi za matere, kakor tudi za oroke. Vsaki otrok želi na ta dan kar najlepše razveseliti svojo predobro mater, in ji pokloniti kakšno majhno darilo v znak ljubezni do nje, in ji s tem vsaj deloma povrniti njene dobre.

Tretji praznik obhajamo dne 21. maja, kot spomin prvega

COLORS AND MILK

THE PETS

Plannies and Jackie's father and mother got a pig with two little baby pigs. Plannie and her brother Jackie came running out of the house to see the little pigs when they were brought home.

"Oh," they cried, looking on with amazement when they see the little pigs, "don't they look nice? Just look at this little red, black and white one. I will have him for my pet and call him 'Colors,'" exclaimed Jackie.

"Just look at mine," declared Plannie, "he is all white, but on the nose he is black, I shall call him 'Milk,' because he is all white and likes milk."

One day after Jackie came home from a visit, the first thing he did was to go and see his pet "Colors." When he came there, he saw "Colors" laying all by himself in a corner, while Plannie's pet was eating. Jackie's pet was very timid and small. Jackie soon found out what was wrong. Plannie's little pet was greedy, and ate "Colors" share, and would not let "Colors" get near.

Jackie ran into the house, and was soon out by the pen where they stayed and was soon feeding "Colors" with the milk, he had brought out of the house.

Plannie's little pet "Milk" looked and seemed to be ashamed of what he did, but "Colors" grunted and called "Milk" to come and help him eat it. He came with a grunt and started eating. Then next time "Milk" let "Colors" have the greatest share of the feed, and was no longer selfish.

Plannie was awful glad "Milk," her pet pig was no longer selfish.

Albert Godec,

L. N. 78 J.S.K.J.

OREGON CHIEF

I thank the editor for the dollar I received. This is my third story this year, I hope all will enjoy it.

Oregon Chief was a wild Indian horse. Bob, a sixteen-year-old cowboy wanted a new horse, so his father bought him one.

This horse was Oregon Chief, but wild. Bob was a strong boy, so it was up to him to tame it. First he lassoed his front legs then jumped on his back while Chief tried his best to throw him off. Horses aren't used to heavy loads at first. As the days passed Chief learned to love his master. Bob kept him clean and fed him daily. Chief was a black horse with a white head. He had long slender legs and shined like stove when polished.

Bob loved this horse best, for it kept him out of danger. One day as the cowboys were watching the cows on slopes, they suddenly ran wild. A stampede! Bob quickly pulled the reins and ran to stop them. One cow then just ready to put its horns into Chief when he went into another direction for safety. Horses are that way trained to protect themselves, for if you are near, perhaps you'd get killed.

Next day Bob took his horse and went to top of a hill, overlooking the ranches. His sister Fay, fourteen, was riding her horse "Moonlight" through the farm canal roadside. Her horse was a silver gray color and that's why was so called. Her horse gave a jump across a small ditch and sped away. Fay on the back of the horse, pulling the reins and screaming.

Bob did not see her, but Chief did, and started off before Bob knew what happened. Coming close he grabbed and saved her from death as her horse plunged into canyon a mile bellow. Fay was not worried, for her father gave her a horse like Bob's, and named it after "Moonlight."

Fay now can ride horses like her brother and isn't frightened at anything. But Bob was a hero that day, and because he saved Fay he was given a new saddle. As Fourth of July parade was going on, Bob marched in with his horse and won the first prize. He was given a new cowboy outfit and you may be sure, he was the proudest boy there.

Well, I hope this first letter don't go in the waste basket.

ROSY PALCICH

Frankfort, Mich.

LOST!

One day Patty and I thought we'd go hunting to spend the afternoon. We decided to go to some near by lake to explore some convenient region for the building of our next cabin. We had not gone a yard in the woods, before Patty had scented the fresh trail of a rabbit. The bushes closed behind him. He was gone before I

had a chance to call him back. He was only a puppy, and I knew that he wouldn't find his way back to me. The only thing left for me to do was to follow, which I did quickly.

Every step brought me farther from home and every step nearer to Patty and so I went onward, having no knowledge of where I was going. Deeper and deeper I went into the forest, until at length my feet were sore. Had it not been for my gun I would have walked home for fear of getting lost. My strength came back to me when I saw a cabin not far away. I entered without fear. I seated and made a fire; then my desire for food came, and I went out to search for food. I couldn't find anything, so I returned to the cabin.

During the night I heard several noises at the door. But I was afraid to open it. In the morning I opened the door and to my surprise I saw Patty standing before me with a juicy rabbit in his mouth.

Marko Popovich,

Lodge No. 114 J.S.K.J.

A DREAM

One day I went to bed and fell asleep. Soon I found myself in dreamland.

I dreamt that two of my girl friend's and I had some cherries and I went down into the cellar to get something. While I was down there, one of the girls took some of my cherries and ate them.

When I came up, I got the girl by the hair and was pulling her by the hair.

When I got up, I found out that I was pulling my mother's hairs. She gave me a good hit then I fell asleep again.

In the morning when I got up my mother told me all about it and I sure did laugh.

I thank the Editor very much for the dollar check he sent me for the March issue.

Amelia Papesh (Age 13),

Lodge No. 78 J.S.K.J.

Salida, Colo.

AN ACCIDENT

This is the first time I ever wrote to the Nova Doba. I will write a story. About five years ago my father, brother, mother, sister-in-law, niece, my sister and I were coming from our neighbors apple orchard, with about a ton of apples on a wagon, and my father was driving. We were going home and my sister would move from one side of the wagon to the other side, and she was sitting at the edge. All of a sudden she fell right under the wheels in deep sand and my sister-in-law took her baby and started to run, she couldn't bear to see her. And we didn't know which way to go.

My mother told my dad to go ahead, and my brother said: back up. So he went ahead and my mother pulled her out. The wheels went right over her back around by her shoulder. She was unconscious. Then she said: "Nothing hurts me at all." So we didn't bother to go to a doctor and the next day she was all right.

Then last year we noticed her back was getting humped, she was round shouldered from that fall. And then she started to go to Ann Arbor hospital for treatments. She has been going there for about two years. Now she is 16 years old and isn't very big. She has a crooked spine. The doctors said they will never straighten her spine.

We got frightened and jumped behind the bushes. When the corner could not see us, we saw a man coming toward us. He was a dark complexioned man, tall and was said he was very mean. We soon found out who he was, when we saw his face. He soon spied where we were and chased us. We ran as fast as we could go and soon arrived home with most of our chokecherries gone. Later we found out the man was fired and it was safe to go and pick chokecherries again.

Annie Struna (Age 12),

Lodge No. 78 J. S. K. J.

When I was about eight years old, I bought my mother two small flowers in flower pots for Mother's Day. I put them on a little table in our hall and trimmed them with tissue paper.

When the time came for me to give them to her, I carried them on the little table. One side was heavier than the other and in my excitement the pots and plants fell down.

I was very sorry as I didn't have anything else to give her. My mother's gift then was to clean the carpet and two broken plates.

Mary Rezek (Age 13),

Lodge No. 70 J. S. K. J.

PICKING CHOKECHERRIES

One day my sister, some girl friends and I went to spend a day picking chokecherries. We were on our way, and soon reached the spot where we planned to pick them. We were not picking long when we heard footsteps behind us.

We got frightened and jumped behind the bushes. When the corner could not see us, we saw a man coming toward us. He was a dark complexioned man, tall and was said he was very mean.

We soon found out who he was, when we saw his face. He soon spied where we were and chased us. We ran as fast as we could go and soon arrived home with most of our chokecherries gone.

Annie Struna (Age 12),

Lodge No. 78 J. S. K. J.

Salida, Colo.

MAKE — BELIEVE

Paris, France, April 30, 1952.

Dear Editor:

Paris seems to be alive with excitement. Amelia Zupančič, the statue maker, who beat Daniel C. French, has unveiled the statue of Lindbergh to the world. A speech was held in the afternoon by Vida Kumse, our president, who has arrived from America just two days before.

Every step brought me farther from home and every step nearer to Patty and so I went onward, having no knowledge of where I was going. Deeper and deeper I went into the forest, until at length my feet were sore. Had it not been for my gun I would have walked home for fear of getting lost. My strength came back to me when I saw a cabin not far away. I entered without fear. I seated and made a fire; then my desire for food came, and I went out to search for food. I couldn't find anything, so I returned to the cabin.

For the 25th anniversary of Lindbergh's non-stop flight, common aviators in separate planes flew across the Atlantic in six hours.

A gun club in one of the outskirts of Paris reminds me of going hunting with my father

she wouldn't see them. I was just going out of the room and my grandmother came after me asking to let her see under my coat. She took them and hit me over the head.

Oh, that did sure hurt. I went out, slammed the door behind me, and started to cry.

Fearing that my grandmother might come home, I ran to put the milk in. Soon enough I was going back to her. When I came back, my grandmother was sure angry. She made me run under the bed to stay.

Hoping she forgot about it, I was getting braver. She called: "Julia, Julia!" I did not answer, for I was scared.

She called again, "Julia, Julia, Julia, are you not going to bed tonight?"

I spoke up, "yes." I was not scared this time, for she called out more times. Oh but my heart was thumping.

Julia Shega (Age 13),

Lodge No. 1 J. S. K. J.

to take my cousins roller skates with me. Then I went into the bath room to get them. My grandma asked me:

"What are going to do with them?"

"I said: "I'm just finding them for my cousin, she asked me to."

"Don't take them, because you are liable to break your leg," she said.

"No," I answered.

She went out, I put the skates under my coat, hoping she wouldn't see them. I was just going out of the room and my grandmother came after me asking to let her see under my coat. She took them and hit me over the head.

Oh, that did sure hurt. I went out, slammed the door behind me, and started to cry.

Fearing that my grandmother might come home, I ran to put the milk in. Soon enough I was going back to her. When I came back, my grandmother was sure angry. She made me run under the bed to stay.

Hoping she forgot about it, I was getting braver. She called: "Julia, Julia!" I did not answer, for I was scared.

She called again, "Julia, Julia, Julia, are you not going to bed tonight?"

I spoke up, "yes." I was not scared this time, for she called out more times. Oh but my heart was thumping.

Julia Shega (Age 13),

Lodge No. 1 J. S. K. J.

— THE ACCIDENT —

One day I went to the attic where I found many old fashioned clothes. There were derby's, straw hats, lady's hats and shoes with button on top.

Funny old style dresses, which were very wide. I had an idea, what do you think it was? To dress up in some funny clothes.

When I was dressed, I went down stairs in the kitchen where my mother was cooking.

"Look who's here," said mother.

RAZPRAVE O PRAVILIH

(Nadaljevanje iz 1. strani)

resnici vreden, da se mu nekaj izplača iz sklada izrednih podpor, naj jo društveni odbor podpiše ter da društveni pěcat". Mogoče se bo kateri jezik glede tega, vseeno je pa lepo. Kadar je treba komu kaj pomagati, smo menda Slovensci edini, ki imamo srce za sironake. Lahko tajnik pove prizadete, zakaj je odklonjen. Seveda tajniki bi morali držati vse tajnosti, da se pove prizadetemu.

Clen 20. Uradno glasilo jedstvo, točka 3. se naj spremeni toliko, da se imenik krajevskih društev priobčuje vsake mesence enkrat. Naš list je zato priporočam, da bi se dodale zgorajšne besede k točki. Ako kdo potrebuje, ali da jestor kaj dobrega za jednoto, naj vselej prosi pri društvu. Ako članstvo vidi, da je potreben in da je morda res zaslužil, ne bo članstvo nikdar odreklo, ampak vedno bo priporočilo gl. uradu za izplačilo.

Frank Kramar,
član dr. Sloga št. 174 JSKJ.

Rockingham, Pa.

Naj bo še meni dovoljenega malo prostora v našem glasilu Nova Doba k razpravam o pravilih. Ker se večina razprav vrti okoli imena, se še jaz malo pri imenu ustavim. V zadnjem času se vedno bolj pogosto oglašajo člani za izpremembo imena in utemeljujejo svoje razloge. Vsak priporoča nekaj, kar je po njegovem prepričanju koristno članstvu in Jednoti. Jaz imam tudi svoje prepričanje, in to je, da je najboljše, če ostane imenom upravičenim članom, kakov hitro je mogoče.

Clen 30. Sprejem članov v skladu. Točki 2. naj se doda:

Kavzocha morata biti dva člana, kot priči pri zdravniku

mesto enega).

Clen 35. Asesmenti na jednoto. Bolniški sklad se bo moral povečati. Seveda se marsikater boji velikih naklad; 13.

Asesmenta ne bo mogla prenijeti. Moje priporočilo bi bilo, da se zviša bolniški sklad,

se naj bi glasila točka 2.:

Zakopopravni člani, ki so začenjani tudi za bolniško podporo in odškodnino, plačujejo

oleg drugih asesmentov tudi

asement za bolniški sklad, in

za \$1 dnevne bolniške

podpore 90c, za dva dolarja

za \$1.90. Poleg tega je

izčenano tudi za poškodnino

sklad 10c. Ostalo naj ostane

akor sedaj.

Clen 36. Bolniška podpora, sklad za bolniško podporo \$1 in \$2 dnevne bolniške

podpore. Sklad za \$3 se naj

izčenosti. Res je, da se razredi

viči vzdružujejo, ali vseeno si

lahko mislimo, kako je

ured za en dolar dnevno ni

izčen, za \$2 pa, na

slaba prede. Nismo še

zabilj zadnje naklade, kako

je zadela. Sklad za \$3 je

še bolj prizadet. Ako vza-

mo slučaj, da je član za en

zavarovan, se ne javi za

malenkost, ker se mu

izplača. Za dva dolarja je

boljše. Vzemimo si

organizaciji, pri vsaki \$2

dnevno je \$4. To je že lepo,

za čase v katerih smo

zadnjih 14 mesecov, ko

je "stapalo" vseposod. Se-

da se tem ne mislim žaliti ni-

čak. Fakt pa je, in se ne da

zaliti, da kolikor višje je član

zavarovan, toliko bolj poglo-

čemo se bolezen oglaša. Vze-

mo si zavarovanega pri dveh

organizacijah po \$3 dnevno,

je lepa plača. Danes je ma-

najavljena delavec, ki bi za-

daljil po \$6 na "ših". Tudi

člani v teh skladih se kaj ra-

javijo bolnim. Naj bi bile

odreditev v pomoč trpečim,

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Tudi lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

ganizacij pa se da zavarovati

pa, da bi se denar napravil

kar, ko je človek bolan.

Le tako lahko pristopi v več or-

